

ראשימטה רענן כהן
"אסור לאיש לדעת..."

בוריס קרסני, עוזרו וירימינו של עוזי ברעם. הוא נפגש עם קרסני בתל-אביב, בבוקר ה-5 בפברואר, ואחר-כך נפגש ליומנו וכתב: "הבנתי שרענן (של קרסני) היא שעל מיפלגת העבודה לא שלם מקופתה ולא לחפש פאטנטים שונים. הבנתי שעוזי פנה אליו (אל קרסני) בבקשה, שהתשלום ייעשה על ידי האגודה לחינוך תנועתי (ע"ש גולד דה מאיר), שבוריס עומד בראשה. בוריס התנגד לכך, ואפילו הסביר לי מי דוע..."

כאשר יצא חלפון מן הפגישה עם קרסני, היה מאוכזב לחלוטין. הוא החליט לשלוח שלושה מיכתבים וזעמים, שהיו כבר מוכנים עימו, לשימרון פרס. לעוזי ברעם וליוסי ביילין — ולהורות לעורריהן להיכנס לפעולה.

את יומיה העבודה שלו, הנושא את הכותרת "סיפור המעשה", סיים חלפון ב-6 בפברואר, במישפט אחד: "הטיפול בבעיית התשלום הועברה לידי עורך-דין עצמון, ואני אפעל לפי הוראותיו בלבד".

עתה, משגברו הסיכויים להקדמת הבחירות, עשויים פרס, ברעם וכהן להציע "סולחה" לחלפון, כדי לקנות, בכל זאת, את שרותיו.

צילום: צמיר, העולם הזה

יחזור מחו"ל. אמרתי לו שמצבי הכספי בכי רע, ואין באפשרותי לשאת במצב, והדבר גורם לי אינעימויות רבות. "כאן עוזי החל להזכיר מקורות, מהם אפשר יהיה לשלם לי. אמרתי לו שלי זה לא חשוב, כי אני אתן חשבונית לכל מי שיתן לי כסף. מאחר ששמעתי שם מסויים של מקור, הצעתי את עצמי לגשת אליו אני בעצמי. עוזי אמר לי, אל תגש אתה לאיש; אני אסדר הכל אחרי השיחה עם שימרון. סוכם שאני אחכה לשיחה המשולשת... מתוכן הי שיחה, שאני מזכיר, הייתי מאוד מריר צה, ויצאתי מהשיחה במצב רוח טוב..." חלפון זכה גם להפגש עם פרס עצמו, אך על שיחתו זו אין ביומנו פרטים, מלבד זה: "השיחה התמשכה כי

עוזי ברעם

בשם מפלגת העבודה הישראלית

רענן כהן, ראשימטה רענן כהן
בשם מפלגת העבודה הישראלית

מיקום החתימה

עוזי לא רצה לחתום..."

בחירה (מסויים) לפי תוכנית שלי, ואני אמרתי שבנוהדיאבים יפעל יצחק רבין. למשל. עוזי תיקן אותי ואמר, שבינוהדיאבים מתאים גם מיקי כר זוהר. אמרתי בסדר, העיקר שהדברים מובנים.

"עוזי ברעם התחיל לדבר על הסכום שהוא מוכן לשלם עבור תוכנית טובה. הוא אמר: אני מוכן לשלם הרבה כסף בשביל תוכנית בחירות..." אמר שהוא רוצה לדבר איתי בארבע עיניים בנושא התשלום והעניין הכספי. עוזי עזב את החדר, כי היה עליו לצאת למסיבת-עיי תונאים בבית-סוקולוב. אני נשארתי עם רענן כהן במיטתו, ונפרדנו לשי לום..."

"פרס מסוכך על המיפלגה"

כ עבור חודשיים, ב-9 בנובמבר שעבר, נועדו השניים לפגישה נור ספת.

"נכנסתי לחדרו של עוזי, לפגישה בארבע עיניים, כפי שהובטח לי... עוזי התחיל בשיחה... הסברתי לעוזי, שכר זה של מיפלגת העבודה כיום הוא שימרון פרס, אשר מסוכך על המיפ-

לגה. ביקשתי מעוזי לדאוג, ששימרון ימשיך בסיוורים שלו בימי שלישי. כפי שעשה כאשר היה ראשי-משלה. עוזי הבטיח לי שכך יהיה. שוחחנו על כל מיני נושאים, שאיני יכול ואיני רוצה לחזור עליהם ללא אישורו של עוזי. "לקראת סיום השיחה הבטיח לי עוזי לכתוב איתי בידך לשימרון, כאשר

1, להסכם זה יהיה דף אחד בלבד ללא העהקים, לאחר חתימתו יימסר לד"ר יוסי ביילין אשר נמצא בסוד העניין ועליו יהיה לשמור על הסכם זה,

2, לחלפון אסור לפרסם כל מידע שיגיע לידיו בקשר עם נחיתת השירותים למפלגת העבודה.

3, דפים מס, 25 - 26 מתוכנית הבחירות שנמסרה לעוזי ברעם ורענן כהן, מהווים חלק בלתי נפרד מחוזה זה,

4, חלפון יקבל סך של \$ 90,000 עלות התוכנית וכך כל ההוצאות עבור התאמו התוכנית עד ליום הבחירות. לאחר ספירת הקולות והפרסום הרשמי אם יתא

הסעיפים הראשונים של ההסכם

"אסור לפרסם:"

לפנות, כדי למנוע הרלפות. סופו ש"בחר בעורך-דין מתי עצמון מירושלים, שמעלותיו על-פי חלפון הן אלה: "ידידי... עורך-דין ותיק ומנוסה, וגם איש רפ" לשעבר..."

ממש ברגע האחרון, לפני שייכנס להדיינות מישפטית עם מיפלגת העבודה, ניסה להציל את עניינו באמצעות

40 דקות, ורוב הזמן אני הייתי המדבר, במיוחד על התוכנית שלי. ידעתי והבנתי כי בשיחה, ששימרון מתעניין, כי שאל אותי במיוחד: אתה מתכוון מהמקום ה-50? אישרתי כן..."

אם התרשם חלפון, שגמר עיסקה עם הבוס הגדול, "אשר מסוכך על הי כהן פני הרברים. פרס וברעם התלי הבו תחילה, אך משהו השתבש בדרך.

חלפון עצמו חתם על ההסכם המוצע, אך ברעם סירב בסופו של דבר לחתום.

ברעם, השבוע: "חלפון נשאר חלפון, תחילה דיבר על תוכנית גדולה, אמר שיורשו בינתיים רק הוצאות ואת שכי רו יתבע רק אחרי הבחירות, אבל הי תוכנית הגדולה מעולם לא הגיעה לידי."

"אחר-כך הגיש תוכנית קטנה, איך להפעיל את חברי-המרכז ואת ראשי המיפלגה במערכת הבחירות וביסודי-הבחירות, אבל הגיש חשבון ענקי. משהו כמו רבע מיליון שקלים. הוא טען שזה לכיסוי הוצאות."

נדהמתי. חשבתי שחשבוננו יסתכם ב-20 או ב-30 אלף שקל. אבל מה פית' אום רבע מיליון? הוא טען שעיקר תוכי נתמחשב, אבל מי ביקש ממנו תוכנה, ומי ביקש ממנו מחשב? מאותו הרגע לא רציתי לשמוע יותר על כל העניין."

"אסור לאיש לדעת"

ע לגבי ההסכם המוצע, במקום שבו קיווה חלפון למצוא את חתימתו של מוכ"ל מיפלגת העבודה, מופיעה הערה. כנראה בכתב-ידו של חלפון: "בי פגישה במישרדו של עוזי היום, הגשתי את ההסכם לחתימה. עוזי לא רצה לחתום ואמר לי, שכל העניין סודי ואסור לאיש לדעת, חוץ מ-...". השם לא ברור.

חלפון עוד ניסה לעורר אנשים במיפלגה, כדי להשיג הסכם, אך לא הצליח. הוא התלונן, שאפילו לא קיבל כיסוי על כל הוצאותיו.

לפני שלושה חודשים, ב-4 בפברואר, החליט לפנות לעורך-דין, "כדי למצוא מוצא לבעיה שהחלה להציק לי יום ביומו". אך גם בכך התקשה, כנראה בגלל מיגבלות שהטיל על עצמו.

"גלל ההסכם שלי עם עוזי", כתב ביומיה העבודה שלו, "ובגלל טיב הב" היה הייתי צריך לחשוב טוב אל מי

יועץ ביילין עם פרס

"אדוני, בשבילי אתה הכולל של העניין"

מזכ"ל ברעם

"עוזי הבטיח לי שכך יהיה"